

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobkyně **PhDr. H. P.**, zastoupené JUDr. Marcelou Lechnerovou, advokátkou se sídlem Praha 1, Karlovo nám. 24, proti žalovanému **Ministerstvu kultury**, Praha 1, Maltézské nám. 1, o kasační stížnosti zástupkyně žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 22. 6. 2007, čj. 11 Ca 227/2004 – 110,

t a k t o :

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 22. 6. 2007, čj. 11 Ca 227/2004 - 110 **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně PhDr. H. P. se žalobou proti Ministerstvu kultury domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 7. 2004, čj. 10376/2004-SOK ve věci uložení pořádkové pokuty. Zároveň podala žádost o osvobození od soudních poplatků. Po přiznání tohoto osvobození (usnesením Městského soudu v Praze ze dne 18. 11. 2004, čj. 11 Ca 227/2004 – 36) samostatným podáním ze dne 11. 2. 2005, doručeným městskému soudu dne 14. 2. 2005 podala žádost o ustanovení zástupce soudem. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 20. 5. 2005, čj. 11 Ca 227/2004 – 56 byl tento návrh zamítnut. Rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2007, čj. 8 As 5/2006 – 90 bylo toto usnesení zrušeno a věc byla vrácena městskému soudu k dalšímu řízení.

Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 16. 3. 2007, čj. 11 Ca 227/2004 – 95 byla žalobkyni ustanovena zástupcem JUDr. Marcela Lechnerová. Usnesením Nejvyššího správního soudu byla kasační stížnost ustanovené zástupkyně proti usnesení ze dne 16. 3. 2007 odmítnuta, neboť zdejší soud dospěl k závěru, že důvody uvedené v této stížnosti měla JUDr. Marcela Lechnerová uplatnit nejprve v žádosti o zproštění povinnosti zastupovat žalobkyni.

Podáním ze dne 14. 5. 2007, doručeným městskému soudu dne 15. 5. 2007 ustanovená zástupkyně tuto žádost o zproštění podala. Jako důvod uvedla, že si sjednala schůzku se žalobkyní, na které jí žalobkyně sdělila, že očekává, že byla ustanovena soudem proto, že má zkušenosti obdobných řízení proti rozhodnutí správního orgánu. JUDr. Marcela Lechnerová musela konstatovat, že se správnímu právu nevěnuje, a praktické zkušenosti se soudním řízením správním nemá vůbec. V žádosti je dále poukázáno na webové stránky České advokátní komory, kde je u každého advokáta uvedeno jeho zaměření. Obává se proto, že by nemohla žalobkyni poskytnout právní službu na té úrovni jakou očekává a ustanovení zástupce by tak nesplnilo svůj účel.

Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 22. 6. 2007, čj. 11 Ca 227/2004 – 110 bylo vysloveno, že se žádosti JUDr. Marcely Lechnerové, advokátky, o zproštění povinnosti zastupovat žalobkyni v této věci nevyhovuje. Jak vyplývá z odůvodnění tohoto usnesení, městský soud vycházel z § 20 odst. 2 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, dle kterého advokát může požádat o zrušení ustanovení tehdy, dojde-li k narušení nezbytné důvěry mezi ním a klientem, nebo neposkytuje-li klient potřebnou součinnost. Žádnou takovou skutečnost, kterou zákon stanoví pro možnost požádat o zrušení ustanovení zástupce soudem, však zástupkyně žalobkyně neuvádí.

Včas podanou kasační stížností se zástupkyně žalobkyně domáhá přezkoumání a zrušení tohoto usnesení. V této stížnosti a v jejím dodatku mj. znovu poukázala na obsah jednání na první schůzce s žalobkyní s tím, že tyto skutečnosti uvedla ve svém podání ze dne 14. 4. 2007. Dovozuje, že důvody pro její zproštění byly dány.

Žalobkyně ve vyjádření ke kasační stížnosti ze dne 9. 8. 2007 (označeném jako doplnění kasační stížnosti) uvedla, že má za to, že byl naplněn zákonem stanovený důvod „narušení nezbytné důvěry mezi advokátem a klientem, neboť žalobkyně zcela logicky nemůže důvěřovat advokátu, který jí korektně předem sdělil, že se této oblasti práva prakticky nevěnuje.“

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení především se zřetelem na obsah kasační stížnosti. Městský soud správně vycházel z § 20 odst. 2 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii; v konkrétním případě však došel k nesprávnému závěru.

Je nesporné, že jedním ze základních předpokladů pro poskytování právních služeb advokátem, je vzájemná, tedy oboustranná důvěra. Proto i uvedené ustanovení narušení nezbytné důvěry uvádí jako jednu z možností pro podání žádosti o zrušení ustanovení zástupcem. Při rozhodování soudu o takovéto žádosti je třeba vždy pečlivě zkoumat,

zda zákonné důvody jsou dány, a zda pod tvrzenými skutečnostmi se neskrývají jiné okolnosti. Z ničeho nevyplývá, že by v daném případě se uváděné důvody odlišovaly od důvodů skutečných. Z obsahu spisu nelze dovodit, že tvrzení ustanovené zástupkyně, že nemá dostatečné zkušenosti ve věcech správního soudnictví, bylo nepravdivé. Naopak tomuto tvrzení, i obsahu sdělení na prvé schůzce nasvědčuje obsah webových stránek České advokátní komory, kde (jak bylo zjištěno zdejším soudem) je u této advokátky v rubrice „právní zaměření“ uvedeno „občanské právo, obchodní právo a právo z přepravy.“

Zmíněný obsah jednání pak beze sporu mohlo klientce (žalobkyni) vyvolat pochybnosti o způsobilosti řádného poskytnutí právních služeb v dané věci (jak ostatně uvádí i žalobkyně), které je třeba hodnotit jako narušení nezbytné důvěry ve smyslu § 20 odst. 2 zákona č. 85/1996 Sb.

Ze všech těchto důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížností napadené usnesení Městského soudu v Praze zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 věta první s. ř. s.). V něm je tento soud vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne městský soud v novém rozhodnutí o věci samé (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. ledna 2008

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu